

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 3C/11/2005
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8405200238
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Kubinský
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2015:8405200238.33

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Kežmarku v právnej veci žalobcov: 1/ W. S., N.. X.X.XXXX, A. M. XXX, 2/ V. S., N.. XX.X.XXXX, A. M. XX, 3/ V. S., N.. X.X.XXXX, A. M. XXX, 4/ H. S., N.. XX.X.XXXX, A. M. XXX, 5/ V. F., T. S.T., N.. XX.X.XXXX, A. S. XX, 6/ P. V., T. S., N.. XX.X.XXXX, A. K. XX, K., 7/ P. S., T. K., N.. X.X.XXXX, A. S. XXX, M., všetci právne zastúpení JUDr. Pavlom Pačutom, Berehovská 2217/21, Trebišov proti žalovaným: 1/ M. V., N.. XX.X. XXXX, A. M. XXX a 2/ X. V., N.. XX.X. XXXX, A. M. XXX, obaja právne zastúpení Mgr. Romanom Vaškom, advokátom so sídlom Družstevná 614/55, Štrba, v konaní o ochranu vlastníckeho práva takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a**.

II. Súd **z a s t a v u j e** konanie o návrhu na zmenu všetkých petítov, ktoré podal právny zástupca žalobcov súdu v dňoch 3.12.2004, 3.5.2005, 1.10.2009, 9.10.2009, 30.4.2010 a 12.8.2010.

III. Súd **z a s t a v u j e** konanie voči žalobcovi v I. rade, ktorý zomrel v r. 2005, ďalej v II. rade, III. rade, IV. rade, v V. rade a v VI. rade, keďže títo účastníci prestali byť aktívne legitimovanými. O trovách konania bude rozhodnuté v záverečnom rozhodnutí. Ďalej bude konať vo veci len so žalobkyňou v VII. rade a právnymi nástupcami po žalobcovi v I. rade.

IV. O trovách konania rozhodne súd do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej s poukazom na ust. § 151 ods. 3 O.s.p.

V. Žalobcovia sú povinní uhradiť na účet Okresného súdu Kežmarok sumu 550,32 Eur z titulu trov štátu na zabezpečenie znaleckého dokazovania, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom tunajšieho súdu v konaní sp.zn. 3C/11/2015 zo dňa 28.10.2010 zamietol súd spresnený návrh na začatie konania žalobcov. Zaviazal žalobcov uhradiť v prospech žalovaných trovy konania. Zaviazal žalobcov uhradiť na účet tunajšieho súdu sumu 550,32 Eur z titulu trov znaleckého dokazovania všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobcovia sa podaným návrhom na začatie konania dožadovali vydania rozsudku, na základe ktorého by bola uložená žalovaným v 1. a v 2. rade povinnosť do 5 dní od právoplatnosti rozsudku súdu vypratať v k.ú. M. časť parcely reg. E. Č.. XX/X o výmere 206 m², ktorej podľa zobrazenia v znaleckom posudku s plánom znalca Ing. L. Tichého zo dňa 30. 9. 2009 s výkazom plôch zodpovedajú parcela reg. E. Č.. XX/X - záhrada o výmere 7 m² a parc. č. XX/X - záhrada o výmere 47 m² alebo určiť, že žalobkyňa v 2. rade p. S.Á. je podielovou spoluvlastníčkou v podiele 7/14-in k parcele reg. E. Č.. XX/X - záhrada o výmere 152 m², parc. č. XX/X - záhrada o výmere 7 m² a parc. č. XX/X - záhrada o výmere 47 m²,

tak ako je to zobrazené v znaleckom posudku s plánom znalca Ing. L. Tichého zo dňa 30. 9. 2009 s výkazom plôch, ďalej určiť, že podiel 7/14-in k parcele reg. E. Č.. XX/X - záhrada o výmere 152 m², parc. č. XX/X - záhrada o výmere 7 m², parc. č. XX/X - záhrada o výmere 47 m², tak ako je zobrazená v znaleckom posudku s plánom znalca Ing. Tichého zo dňa 30. 9. 2009 s výkazom plôch, patrí do dedičstva po pôvodnom žalobcovi v 1. rade, a to po N.. W. S., N.. X. X. XXXX, D.. XX. X. XXXX. Do konania vstúpili právni nasledovníci neb. žalovaného, ktorí sú vedení v konaní ako účastníci pod bodom 1b) - 1g).

Žalovaní s podaným návrhom na začatie konania nesúhlasili a žiadali návrh zamietnuť.

Predmetný rozsudok Okresného súdu bol zrušený Krajským súdom v Prešove uznesením pod sp.zn. 11Co/42/2013-472 zo dňa 10.10.2013.

Dôvody zrušenia Krajský súd formuloval predovšetkým v tom zmysle, že zmenený návrh žalobcov súd prvého stupňa neposudzoval a o zmene žaloby pred rozhodnutím vo veci samej. Navyiac pokiaľ ide o kvalifikáciu nárokov súd tieto nároky teda petít kvalifikoval ako návrh na vydanie alternatívneho rozsudku pričom Krajský súd zdôraznil, že v danom prípade došlo k objektívnej kumulácii, t.j. zhrnutiu viacerých nárokov do jednej žaloby a jedného petitu, pričom môže ísť o nároky, ktoré by mohli byť uplatnené aj samostatnými žalobami. Teda nejde o situáciu, aká je pri alternatívnych alebo eventuálnych petitoch.

Po zrušujúcom uznesení Krajského súdu súd vo veci ďalej doplnil dokazovanie, pričom súdu došiel dňa 26.5.2015 nový procesný návrh a ďalšie procesné návrhy. Súd v tejto súvislosti pripomína, že svojím uznesením nepripustil zmenu návrhu tak, ako to požadoval právny zástupca žalobcov. Jeho návrh je zrejmý z podania zo dňa 26.5.2015 na strane 3. Súd uznesením teda odmietol tento návrh dôvodiac tým, že právny zástupca žalobcov navrhoval ďalšie dokazovanie vrátane znaleckého dokazovania čo by predĺžilo konanie a navýšilo by ďalej trovy konania.

Súd po doplnení dokazovania zistil tento skutkový stav:

Žalobcovia sú vlastníkami nehnuteľností v k.ú. M., a to parcel č. XX a XX/X. Žalovaní sú vlastníkami susediacej parcely č. XX ide o parcely v k.ú. M.. Predmetom sporu je žalobný návrh žalobcov, ktorí trvajú na tom, že žalovaní postavením plotu zasiahli do ich vlastníckeho práva, teda, že žalovaní si ohradili aj časť parcely XX/X, resp. žalobcovia žiadajú, aby bolo určené, že žalobcovia vydržali aj časť parcely, ktorú žalovaní majú ohradenú teda, že sú jej vlastníkami.

Z listinných dôkazných prostriedkov, ktoré boli doložené v priebehu konania, to znamená zo starých katastrálnych máp súd zisťuje, že v minulosti v katastri v katastrálnych mapách bola znázornená parcela KN č. XX tak, že jej prirodzenú hranicu tvoril murovaný plotík, za týmto plotom smerom k nehnuteľnosti XX/X bola ešte tzv. neknihovaná parcela č. XX, ktorá mala isté svoje hranice a ktorá v minulosti bola prislúčkovaná k parcele č. XX/X, neskôr došlo k zmene v katastri a kataster legálnym spôsobom čo dosvedčila aj riaditeľka katastra, ktorú súd vypočul. Teda kataster legálnym spôsobom prislúčkoval túto časť parcely k parcele č. XX. V prírode ide o časť nehnuteľnosti o šírke 2,5 až 2,8 bežného metra. Táto parcela bola využívaná ako cestička k nehnuteľnostiam žalovaných. Medzi žalobcami a žalovanými prebiehali isté jednania, ktoré súviseli s tým, že účastníci sa dohodli, že si predmetnú cestičku legálnym spôsobom vysporiadajú tak, že si ju rozdelia napoly, na katastri bola pripravená aj dohoda, od ktorej žalobkyňa neskôr odstúpila. V dôsledku toho bol vyvolaný tento spor. Žalovaní trvali v priebehu konania na tom, že táto časť záhrady parcely je súčasťou ich vlastníckeho práva, že túto časť parcely v minulosti ako prístupovú cestu využívali ich právni predchodcovia na to, aby sa dostali do svojich nehnuteľností, najmä do hospodárskych budov, ktoré boli súčasťou obytných celkov, keďže išlo o rodinné domy využívané vcelku na poľnohospodársku činnosť, teda o obytné časti, hospodárske budovy, stodoly, pivnice a podobne. Tak ako už bolo vyššie povedané, žalobcovia trvali na tom, že sú vlastníkami, a teda žiadali z titulu vlastníckeho práva odstrániť a vydať časť nehnuteľnosti alebo žiadali určiť, že túto časť nehnuteľnosti získali vydržaním, a to tým spôsobom, že túto nehnuteľnosť držali v dobrej viere, že im vlastnícky patrí.

Žalobcovia trvali na tom, že je daný naliehavý právny záujem na vydaní určovacieho rozsudku, či už o vydanie časti nehnuteľnosti alebo či už o určenie, že túto nehnuteľnosť vydržala žalobkyňa v 2. rade a nebohý žalobca v 1. rade, ktorého časť žiadali vysporiadať v rámci dedičského konania. Naliehavý právny záujem zisťovali alebo žiadali určiť žalobcovia z titulu, že je potrebné zosúladiť stav právny so

stavom užívacím, resp. žalobcovia trvali na tom, že vlastnícke právo získali titulom kúpy predmetnej časti nehnuteľnosti.

V priebehu konania súd pribral do konania znalca z odboru geodézie Ing. Ladislava Bujňáka, ktorý v závere znaleckého posudku uviedol, že oplotenie z ocelového pletiva medzi účastníkmi je identické s vlastníckou hranicou medzi parcelami KN č. XX a KN č. XX/X v k.ú. M.. Ďalej uviedol, že existujúce oplotenie nezasahuje do susedskej parcely žalobcov.

Keďže závery znaleckého posudku napadli žalobcovia, do konania bol pribratý Ing. Ladislav Tichý, úlohou ktorého bolo vypracovať kontrolný znalecký posudok. Menovaný znalec vo svojom znaleckom posudku uviedol, že sporný pozemok, tzv. ulička je podľa súboru popisných informácií a grafických informácií KN súčasťou parcely KN č. XX zapísanej na LV č. XXX. V odpovediach na otázky, ktoré mu boli predložené, istým spôsobom odlišne reaguje na situáciu a túto situáciu aj zakreslil takým spôsobom, že následne právny zástupca žalobcov spresňoval návrh na začatie konania podľa tohto návrhu. Z výsluchu na pojednávaní Ing. Ladislava Tichého súd zistil, že podľa jeho názoru ide o špecifickú situáciu, keď sa nedá určiť presná hranica medzi týmito nehnuteľnosťami a nedá sa ani určiť vlastnícke právo, komu prislúcha. Podľa jeho názoru teda situáciu je potrebné riešiť vydržaním. Potvrdil, že v súčasnej dobe je cestička vedená ako súčasť parcely č. XX, teda súčasť parcely žalovaných. Potvrdil ďalej, že v starých mapách napríklad z r. 1870 to bolo opačne, keď teda cestička bola prislúčkovaná k parcele, ktorú toho času majú vo vlastníctve žalobcovia.

V predmetnej veci vypočul súd aj J.. V. A., riaditeľku Správy katastra v K., ktorá k veci uviedla, že pokiaľ ide o predmetnú cestičku, je pravdou, že bola predtým prislúčkovaná k parcele č. XX, avšak teraz je súčasťou parcely č. XX. Potvrdila, že niekedy v r. 2002, 2003 bola medzi účastníkmi pripravovaná dohoda, bol robený geometrický plán tak, aby sa predmetná „cestička“ dala alebo rozdelila medzi účastníkov konania, no pani S. od toho cúvla. Pokiaľ ide o preslučkovanie cestičky k parcele č. XX, je toho názoru, že v danom momente išlo o zákonný spôsob, je presvedčená, že kataster postupoval správne a je presvedčená že cestička je súčasťou parcely č. XX, teda že patrí žalovaným. Svedkyňa potvrdila, že k preslučkovaniu parcely č. XX došlo niekedy zrejme v r. 1993. Neskôr v priebehu výsluchu uviedla, že trvá na tom, že ak sa teda chyba odstraňovala v r. 1997, že to bolo v súlade so zákonom a že išlo o legálny postup v katastri nehnuteľností. Potvrdila ďalej, že v minulosti vypočuli aj napríklad pána G., ktorý bol známy miestnych pomerov a ten jednoznačne prehlásil, že „cestička“ patrí k parcele č. XX. Naviac poukázala na to, že grafická výmera a popisné údaje sú v zhode a že „cestička“ bola uznaná, že je teda súčasťou parcely č. XX aj v rámci ROEP-ky. Poukázala, že žalobcovia pri uzatváraní kúpnej zmluvy v r. 1998 kupovali parcelu o výmere 596 m, pričom majú parcelu v skutočnosti o výmere 636 m. Poukázala na to, že už v minulosti aj v r. 1869 sa „niečo“ robilo okolo tejto „cestičky“ a aj vtedy bola táto parcela zarátaná do výmery č. XX tak ako je to dnes.

Súd ďalej vypočul svedkov, spoluobčanov obce M., ktorí podľa svojich znalostí svedčili aj v prospech žalobcov, rovnako v prospech žalovaných.

Procesný súd si v priebehu konania vyžiadal kúpnu zmluvu a celý registračný spis z r. 1998, pričom zistil, že súčasťou registračnej zmluvy bol aj znalecký posudok, ktorým bola predmetná parcela ocenená. Z tohto znaleckého posudku je zrejmé, že išlo o parcelu č. XX/X o výmere 592 m². Dôležitým v tomto momente bol zápis v katastri nehnuteľností aktuálny v tom čase a z ktorého je zrejmé, že tzv. cestička už bola v tom čase súčasťou parcely KN č. XX, teda žalobkyňa sa nemohla ani domnievať, že kupuje aj tzv. „cestičku“, teda spornú časť parcely, pretože výmeru, ktorú má v súčasnosti, je nad rámec toho čo kúpila.

Procesný súd po vykonanom dokazovaní, po zhodnotení dôkazov jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti, teda po zhodnotení dôkazov, ktoré predložili účastníci, po zhodnotení listinných dôkazných prostriedkov, ktoré má k dispozícii, po zhodnotení znaleckých posudkov znalcov a po zhodnotení výsluchu svedkov, najmä J.. A. - riaditeľky Správy katastra v K. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku. V konkrétnom prípade súd dáva do pozornosti, že sa žalobcovia dožadujú vydať časti nehnuteľnosti od žalovaných a v každom prípade na to, aby mohla byť táto žaloba na vydanie úspešná musia nutne preukázať svoje vlastnícke právo k tej konkrétnej časti alebo preukázať, že dlhodobým dobromyseľným vydržaním získali časť tejto parcely do vlastníckeho práva. Naopak zo zmluvy, ktorú S. uzatvorili s Tatraosivom, a.s., Veľká Lomnica v r. 1998, je zrejmé, že kúpili parcelu č. XX/X v jej výmerách z r. 1998. Tzv. „cestička“ bola v tom čase súčasťou parcely č. XX, toto si mohli žalobcovia overiť, resp. mali

overiť v čase spisovania kúpnej zmluvy. Ak sa teda žalobcovia dožadujú vydržania tzv. „cestičky“, v tejto súvislosti súd poukazuje na to, že žalobcovia nepreukázali dobromyseľnosť, keďže medzi susedmi sú dlhodobé spory, navyše niekedy v r. 2002, r. 2003 žalobcovia jednali o dohode so žalovanými o tom, že si cestičku rozdelia približne na polovicu, to znamená v danom prípade nepreukázali ani dobromyseľnosť, ani vydržaciú lehotu. Navyše opakovane súd zdôrazňuje, že v r. 2008, keď predmetnú nehnuteľnosť žalobcovia získali, tzv. „cestička“ už bola súčasťou parcely č. XX.

Podľa § 588 OZ, z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že zásadný význam pre spor má to, čo v podstate pri kúpnej zmluve do vlastníctva žalobcovia získali. Zo spisov nie je zrejmé, že by mali mať nejakým spôsobom vlastnícke právo aj ku tzv. „cestičke“. Pokiaľ ide o to, že žalobcovia prípadne trvajú na tom, že mohli predmet sporu prípadne vydržať súd v tejto súvislosti poukazuje na ust. § 134 z ktorého je v ods. 1 zrejmé, že oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci ak ju má nepretržite v držbe po dobu 3 rokov ak ide o hnuťnosť a po dobu 10 rokov ak ide o nehnuteľnosť. Vyššie bolo už povedané, že držba musí byť dobromyseľná.

Podľa § 129 ods. 1 OZ držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba.

Podľa § 130 ods. 1 OZ ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

Z výsledkov konania je zrejmé, že v žiadnom prípade žalobcovia sa nemohli a nemôžu domnievať, že prípadne boli oprávnenými držiteľmi časti parcely, ktorá je predmetom sporu. Naopak dlhodobo tam vládlo isté napätie, isté spory.

Žalobcovia v priebehu konania nepreukázali, že by im sporná nehnuteľnosť patrila či už titulom vydržania resp. že ju získali kúpou od pôvodného vlastníka. Z toho dôvodu bolo potrebné preto rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto návrhu.

Súd zastavil v predmetnej veci všetky konania týkajúce sa zmeny petitov, ktoré podal právny zástupca žalobcov súdu v dňoch 3.12.2004, 3.5.2005, 1.10.2009, 9.10.2009, 30.4.2010 a 12.8.2010. Ide o procesné návrhy, voči ich zastaveniu žalovaná strana nemala žiadne námietky.

Súd v priebehu konania zastavil konanie voči žalobcovi v 1./rade, ktorý zomrel v r. 2005, ďalej voči žalobcom v 2./rade, 3./rade, 4./rade, 5./rade a v 6./rade, keďže títo účastníci prestali byť aktívne legitimovanými, keďže previedli svoje podiely na žalobkyňu p. S. v uznesení označenú ako žalobkyňu v 2./rade. Súd preto rozhodol tak, že pri skúmaní podmienok konania v súlade s ust. § 103 zistil, že vo veci nieje možné konať s označenými účastníkmi, pretože nie sú už aktívne legitimovaní, keďže prestali byť vlastníckmi podielov predmetnej nehnuteľnosti.

O trovách konania súd rozhodol tak, že rozhodne v záverečnom rozsudku.

O trovách celkového konania rozhodol súd tak, že rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej s poukazom na ust. § 151 ods. 3 O.s.p.. V tejto súvislosti súd pripomína, že ide o rozsiahle konanie, kde dochádzalo k zásadným zmenám podávaných návrhov na začatie konania, kde dochádzalo k zmenám účastníkov konania, bolo vykonávané znalecké dokazovanie a preto rozhodnutie o trovách bude vyhotovené po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej aj s ohľadom na zložitosť celého procesu.

Žalobcovia boli ďalej zaviazaní uhradiť na účet Okresného súdu Kežmarok sumu 550,32 Eur z titulu trov štátu na zabezpečenie znaleckého dokazovania, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Pokiaľ ide o trovy konania, súd v tejto súvislosti pripomína, že trovy doterajšieho konania len žalovaná strana vyčíslila na sumu cca. 2923,43 Eur, avšak tieto trovy je potrebné verifikovať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).